

На другата година (540), Българытъ съ новы силы и новъ куражъ нахълтахъ въ Тракия. Тозь-пжтъ нѣкой-си *Мундо*, отъ гепидско племе, когото И-рътъ бѣше направилъ управитель на Иллирія, добръ гы посрѣщнѣ, разби гы и много души отъ тѣхъ пороби. Той испрати робытъ въ Цариградъ, отъ които Юстиніанъ намѣсти нѣколко между войскытъ си, а останжливъ препрати въ Арменія и въ странытъ Лазіенскы (22). Споретъ тѣзи и по-преднята побѣда на неговытъ войскы, императорътъ зе презимето *Българскый* (*Bulgarique*), което ёще са намѣрва върху нѣкои отъ неговытъ медали.

Но по-късно, сир, кждѣ 555—559, Цариградъ безъ малко щѣлъ да мине во властѣта на Българытъ. *Забереганъ*, споредъ едны — войвода, споредъ други — кнезь българскый, преминалъ Дунава по леда съ 20000 души дружина и са унжиль, прѣзъ планината, за въ Тракия, дѣто една часть отъ тѣхъ были разбиты, но съ останжливъ си отборъ войскары 7 хиляды души на четъ, той стигнѣлъ до самата Византія и нанесълъ страхъ и трепетъ на великата римска столица, която само хитрината на Велизарія могла да спасе отъ оржжіето на варварытъ: той придумалъ Юстиніана да са откупи съ *злато* и да употреби *политика* въ този случай; тѣй само и българскыйтъ кнезь склонилъ да са върне назадъ прѣзъ Дунава съ своитѣ си.

Българытъ са навѣртали, види са, много време послѣ въ прикарпатскытъ земи; но вѣроятно е че сж са прѣснали кѣмъ Западъ въ Панонія, дѣто една часть, ведно съ Антытъ или Будинытъ (— отдѣто

---

(22) Подъ туй име — *Лазіены* (*Laziens*), ный разбирамы днешнытъ *Лазове*, които идѣтъ отъ онѣзи страны, и въ образа много доганѣхъ на самытъ Българы. — За горнѣто събытіе гледай пакъ у Теофана.